

Какво стѣшеніе на оногова, кой-то сѣ надѣва на горчивѣ-тѣ смѣрть? Никакво.

Сѣ что желашъ да сѣ стѣшишь? сѣ свѣтовнѣ-тѣ славѣ ли, кой-то лесно изчезва? сѣ иманіе ли, или богатство, кое-то скоро сѣ загубва? сѣ на славденіа ли, или тѣлесны похоти (пошевкы,) що сѣ прѣобрацать въ мржотѣ и гной? Сѣ благолѣпіе-то ли, или тѣлеснѣ хубость, кой-то лесно повѣхнѣва, и става прахъ и пепелъ? Человѣче! нѣма сѣ что да сѣ стѣшишь на тоѣ плачевнѣ свѣтѣ, нѣ повече стѣити сѣ да плачешъ и ридашъ, зачото не сѣдишь въ отечество-то си, нѣ въ заточеніе; не си въ мирѣ и тишинѣ, нѣ въ борѣ на силены боеве, не въ радости и свеселеніа, нѣ въ тѣзи плачевнѣ долини. Кой длѣжникъ е веселъ? кой запрѣнъ въ тѣмницѣ може да ежде спокоенъ? кой сѣ радва, когато чѣка смѣрть? Никой. Зачото тоѣ свѣтѣ е пѣленъ сѣ плачь, а не сѣ веселѣ, сѣ скърѣ и грыжѣ, а не сѣ радость, сѣ тяготѣ и горчивинѣ, а не сѣ растѣшеніе. Въ него нѣма ничто постоянно и не промѣнаемо. Свѣтовна-та радость всакога е развѣсена сѣ скърѣ, веселѣ-та сѣ печѣль, слава-та прѣминѣва, когатство-то изчезва, хубость-тѣ сѣ измѣнѣва въ прахъ и пепель, тѣлесно-то наслажденіе сѣ прѣобраца въ мржотѣ и гной; най-свѣтнѣ всичкы-ты тыѣ сѣ прѣсачѣтъ отъ напраснѣ смѣрть и свѣршѣтъ сѣ. На тоѣ свѣтѣ ничто нѣма достойно за радость и веселѣ, ничто достойно за растѣшеніе; нѣ всичко е исполнено сѣ плачь и сѣ рыданіе: сѣ-